

Telepy Katalin és Sterbetz István (1999): Ihlető természet; Védett természeti értékeink a magyar képzőművészetben; Budapest

Teljes hivatkozás: Telepy Katalin és Sterbetz István (1999): Ihlető természet;
Védett természeti értékeink a magyar képzőművészetben;

Budapest

Rövid hivatkozás: Telepy és Sterbetz (1999)

Első szerző: Telepy Katalin

Év: 1999

Összefoglalás

A képzőművészetek több ezer esztendő hagyományaiban a tájfestészet később bontakozott ki. Kezdetben a festők a portréknál és csoportos ábrázolásoknál jelenítették meg táji háttereket. Önálló témaként a táj csak a XV. századtól kap helyet az európai piktúrában. A hazai tájfestészet kezdete pedig még későbbi. Talán a XVIII. század végén munkálkodó Schallhas Károly volt az úttörője, kit azonban inkább a németalföldi környezet és mesterek ihlettek.

A tényleges kezdetet a XIX. század elejétől számítjuk, az idősebb Markó Károly munkásságától, aki Claude Lorrain és Nicolas Poussin francia mesterek felfogásában alkotott. Hazai és olaszországi képeit szabadban készült vázlatok után műteremen öntötte végleges formába, ezért az emlékezetből készült témák hollétének azonosítása többnyire nehézségekbe ütközik.

Markó után azonban tájfestészetünk lankadatlan népszerűséggel, pompázó szín- és formagazdagsággal szereplője a művészi alkotómunkának. A tájkompozíciók sorában számos olyat is találunk, ahol a megörökített tájrészlet védett természeti területté minősült a későbbiekben. Gyönyörködtető voltak mellett ezek majd mindegyikének a természetvédelem számára is van mondanivalója. Régvoltakat felidéző vagy a tájtervezés látásmódját finomító szerepüket ezért is kell méltányolnunk.

[Általános, egyéb ...](#)

[Ex Libris Czajlik Péter](#)

[környezetvédelem](#)

[természetvédelem](#)

Kiadó: Mezőgazda Kiadó

Lelőhely: ER Archívum (1999/P-021)

Típus:

ismeretterjesztő mű (pl. kiadvány, könyv, cikk, blogpost, honlap)

Katalógusba vette: Kovács Gabriella

Katalógusbavétel időpontja: k, 06/16/2015 - 12:00